

Prosopo

Σκηνή 1

Σε μία σαλοκουζίνα, με στοιχεία από το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον, η Μάνα ετοιμάζει φαγητό για το γιο της, Άρη. Είναι ντυμένη με ρούχα από προηγούμενες δεκαετίες. Οι κινήσεις της είναι αργές και προσεχτικές με ροή. Πολλές φορές κάνει την ίδια κίνηση σαν να κολλάει η εικόνα και να επαναλαμβάνεται. Το πρόσωπό της είναι σαν ψεύτικο, δεν παίρνει έντονες εκφράσεις και πολλές φορές οι εκφράσεις της είναι λάθος. Φαίνεται πως μένουν στο σπίτι πολλά χρόνια. Είναι φορτωμένο με άσχετα μεταξύ τους αντικείμενα, ηλεκτρονικά παιχνίδια, σεμεδάκια, μοντέρνα βάζα. Δεξιά είναι η κουζίνα με ένα τραπέζι στο κέντρο. Αριστερά είναι ένας άνετος καναπές με τραπεζάκι και τηλεόραση. Μπαίνει ο Άρης, είναι ντυμένος επίσημα.

Άρης : Πάλι; Σου είπα να μην ετοιμάσεις τίποτα.

Μάνα : Θα πεινάσεις.

Άρης : Δεν μπορώ να φάω.

Μάνα : Πρέπει όμως, θα πεινάσεις.

Άρης : Φοβάμαι πως θα ξεχάσω τι λέω.

Μάνα : Πες τα ακόμα μια φορά.

Άρης : Δεν προλαβαίνω.

Μάνα : Τα σημεία που ξεχνάς.

Άρης : Ναι... Υπήρχαν τόσες πολλές κρυφές δυσκολίες στο να ενεργοποιηθεί η σκέψη μου και ο αντίκτυπος κάθε σκέψης ήταν διαφορετικός σε κάθε στάδιο κατά την ανάπτυξη της ιδέας. Δε θα τα αναφέρω όλα εδώ. Ούτε θα μετρήσω τα έγγραφα που έχω γράψει για αυτό το θέμα.¹

Μάνα : Έλα.

Η Μάνα ταΐζει τον Άρη στο στόμα. Αυτός τρώει και συνεχίζει.

Άρης : Αντ ' αυτού θα περιγράψω εν συντομία την εξέλιξη της σκέψης μου που συνδέεται άμεσα με αυτό το πρόβλημα...²

Μάνα : Γιατί σταμάτησες;

Άρης : Τι λέω παρακάτω;

Μάνα : Έλυσα το πρόβλημα της κοσμολογίας με την επιβολή σταθεράς στην οριακή συνθήκη για τις βαρυτικές εξισώσεις. ...

Άρης : Έλυσα το πρόβλημα της κοσμολογίας με την επιβολή σταθεράς στην οριακή συνθήκη για τις βαρυτικές εξισώσεις. Τελικά απέκλεισα τα όρια θεωρώντας ότι το σύμπαν ήταν ένα κλειστό σύστημα. Έτσι το φαντάστηκα. Ως αποτέλεσμα, η αδράνεια εμφανίζεται ως ιδιότητα της αλληλεπίδρασης της ύλης και θα πρέπει να εξαφανιστεί αν δεν υπάρχει άλλη ύλη με την οποία να αλληλοεπιδρά.³

Μάνα : Ωραία.

Άρης : Η περιγραφή των φυσικών νόμων χωρίς αναφορά στη γεωμετρία είναι παρόμοια με την περιγραφή της σκέψης μας χωρίς λόγια. Χρειαζόμαστε λόγια για να εκφράσουμε τον εαυτό μας. Τι πρέπει να αναζητήσουμε για να περιγράψουμε το πρόβλημά μας;⁴

Μάνα : Ωραία.

Άρης : Δεν μπορώ.

Μάνα : Τι έπαθες;

Άρης : Θα τα ξεχάσω.

Μάνα : Δε θα τα ξεχάσεις.

Άρης : Θα παγώσω μπροστά στο κοινό, δε θα ξέρω τι λέω.

Μάνα : Τα έχεις πει πολλές φορές.

Άρης : Δε θα θυμάμαι ούτε ποιος είμαι.

Μάνα : Τι εννοείς;

Άρης : Θα τα χάσω. Θα είναι όλοι εκεί και θα με κοιτάνε. Ο Πρύτανης. Ο Κοσμήτορας.

Μάνα : Είναι η δουλειά σου.

Άρης : Κι αν δεν είναι σωστά;

Μάνα : Τα έχεις αποδείξει.

Άρης : Δεν είμαι σίγουρος. Θα το καταλάβουν.

Η Μάνα του πιάνει το χέρι.

Μάνα : Ανεβαίνουν οι παλμοί σου.

Άρης : Δε νιώθω καλά.

Μάνα : Πάρε βαθιά ανάσα.

Άρης : Προσπαθώ.

Μάνα : Βάλε τα χέρια μπροστά στο στόμα σου.

Άρης : Μμ.

Μάνα : Ξανά ανάσα.

Άρης : Ναι, ναι.

Μάνα : Καλύτερα;

Άρης : Δεν ξέρω.

Μάνα : Μήπως να έρθω μαζί;

Άρης : Όχι.

Μάνα : Να σε βοηθήσω αν χρειαστεί.

Άρης : Θα έχω μεγαλύτερο άγχος αν είσαι εκεί.

Μάνα : Γιατί;

Πάει να του ακουμπήσει το μπράτσο. Ο Άρης πετάγεται.

Άρης : Άφησέ με.

Μάνα : Καλά αγόρι μου.

Άρης : Με συγχωρείς, είμαι-

Μάνα : Καταλαβαίνω.

Άρης : Πιεσμένος.

Μάνα : Θέλεις κάποιον άλλο εκεί;

Άρης : Τι;

Μάνα : Τον πατέρα σου;

Άρης : Δεν ξέρω.

Μάνα : Να πάω να-

Η Μάνα κάνει κίνηση να πάει στο μέσα δωμάτιο. Ο Άρης τη σταματάει.

Άρης : Όχι, δε θέλω να τον δω τώρα.

Μάνα : Δε με πειράζει.

Άρης : Προτιμώ να είμαι μόνος.

Μάνα : Είσαι σίγουρος;

Άρης : Ναι.

Μάνα : Εντάξει. Εντάξει.

Άρης : Τρέμουν τα χέρια μου.

Μάνα : Κάθισε.

Άρης : Τρέμουν.

Μάνα : Θέλεις να πιείς λίγο αλκοόλ; Θα σε χαλαρώσει.

Άρης : Όχι, δε θέλω αλκοόλ, θέλω καθαρό το μυαλό μου.

Μάνα : Κάποιο αγχολυτικό χάπι;

Άρης : Έχουμε;

Μάνα : Θα βρούμε.

Άρης : Ναι, αυτό ίσως βοηθούσε.

Μάνα : Να δω τι έχουμε.

Άρης : Αν τρέμω έτσι, η φωνή δε θα βγαίνει.

Η Μάνα πηγαίνει μέσα και επιστρέφει με ένα μεγάλο κουτί γεμάτο με χάπια.

Μάνα : Κάτι θα βρούμε.

Άρης : Θα τρέμει η φωνή μου. Δεν μπορώ να το διαχειριστώ.

Μάνα : Πάρε αυτό.

Άρης : Τι είναι αυτό;

Μάνα : Είναι ένας μη εκλεκτικός β-αδρενεργικός ανταγωνιστής και αποκλείει τόσο τους β1, όσο και τους β2 υποδοχείς. Η

προπρανολόγη έχει αρνητική ινότροπη και δρομότροπη δράση κι έτσι μειώνει την καρδιακή παροχή. Καταστέλλει επίσης τη δραστηριότητα του φλεβόκομβου και του κολποκοιλιακού κόμβου, προκαλώντας βραδυκαρδία.

Άρης : Είναι αγχολυτικό;

Μάνα : Θα σε ηρεμήσει. Δε θα τρέμει η φωνή σου.

Άρης : Ευχαριστώ.

Ο Άρης καταπίνει το χάπι.

Μάνα : Θα είσαι εντάξει με αυτό.

Άρης : Πρέπει να φύγω.

Μάνα : Πάρε πρώτα μία ανάσα.

Άρης : Θα αργήσω.

Μάνα : Έχεις ώρα. Όρα.

Άρης : Θέλω να είμαι νωρίτερα εκεί.

Μάνα : Να επανέλθουν οι παλμοί σου και φεύγεις.

Η Μάνα του πιάνει το κεφάλι σαν να πάει να τον χαϊδέψει αλλά η κίνηση που κάνει είναι περίεργη και τελικά του πιέζει τους κροτάφους.

Άρης : Α, τι κάνεις;

Μάνα : Καλό θα σου κάνει.

Άρης : Με ενοχλεί.

Μάνα : Λίγο.

Άρης : Πρέπει να φύγω.

Μάνα : Ναι, είσαι λίγο καλύτερα. Μπορείς να φύγεις.

Ο Άρης σηκώνεται και κουνάει το κεφάλι του. Βάζει το παλτό του και παίρνει την τσάντα του.

Μάνα : Θα σου ετοιμάσω το αγαπημένο σου φαγητό.

Άρης : Ξεχνάω κάτι;

Μάνα : Τα έχεις όλα.

Άρης : Ωραία, φεύγω.

Μάνα : Ναι, πήγαινε. Καλή επιτυχία.

Άρης : Ευχαριστώ.

Ο Άρης φεύγει. Η Μάνα στέκεται δίπλα στο ψυγείο, χαμηλώνει λίγο το κεφάλι και ακινητοποιείται. Τα φώτα κλείνουν.

1, 2, 3, 4 – Απόσπασμα από ομιλία του Άλμπερτ Αϊνστάιν στο Κιότο της Ιαπωνίας στις 14 Δεκεμβρίου 1922 με τίτλο «Πως δημιούργησα τη Θεωρία της σχετικότητας»